

Pieni opasvihkonen Perttelin museoiden esittelijöille

Kivimakasiini

Yleisiä nimiä:	Lainajyvästö, lainamakasiini, pitäjämäkasiini.
1757	Kuninkaallinen käskykirje makasiinin rakentamiseksi.
1803	Uskelassa perustetussa pitäjämäkasiinissa oli Pertteli kappeliseurakuntana osallisena.
1843 ja 1857	pertteliläiset tekivät yrityksiä oman makasiinin saamiseksi Kaivolaan.
31.1.1862	senaatti myönsi luvan ja vahvisti ohjesäännön.
Tontti:	Kaivolan talollisten lahjoittamalla yhteismaan osalla.
Rakennuttaja:	Perttelin seurakunta.
Rakennuslautakunta:	Varatuomari H.G. Snellman, tilanomistaja D.A. Collin, kirkkoisäntä Kristoffer Kärri, Talollinen Robert Yrjä, Talollinen Kustaa Haali ja talollinen Elias Haikio.
1863	syyskuussa valmistui.
1868	nälkävuosina oli makasiiniin kertyneestä varastosta suuri apu.
1868	alusta siirtyi kunnan haltuun. Sotien aikana asevarastona j ailmatorjunta-asemana.
1959	Kunnallisneuvos Kaarlo Aitamäki alkoi kerätä vanhoja esineitä. Ne varastoitiin makasiiniin ja Pellonpään tiloihin. Esko Seppälän ollessa puheenjohtajana avattiin sillojen seiiniin aukot ja tehtiin välilaipiot esittelytilojen saamiseksi. Turun maakuntamuseo avusti suunnittelussa ja näytteille panossa. Maisteri Anneli Sorvoja ollut asiantuntijana ja innostajana.

Esineistö

Määrä:	Maakuntamuseon laatimassa luettelossa (pääkirja) numeroituina ja selitettynä keväällä 1984 on 1951 esinettä. Luettelointi jatkuu kesällä 1984 ja numeroimatta on n. 700 esinettä.
Laatu	Pääasiassa 1800- luvun maalaistaloudessa tarvittuja jokapäiväisiä käyttöesineitä. Huonekaluja on vähän, pääasiassa tuoleja ja arkkuja.

Kirjoja ja asiapapereita on vähän yhdistyksen varastossa. Niiden säilytys sopivan tilan puutteessa on vaikeata. Pääkirjasten yhteyteen saadaan huone tarkoitusta varten.

Kirkon katolisen ajan esineistö on kokoelman historiallisesti arvokkain osa. Näistä on luettelo seinässä. uudempaa kalustoa on lehteriltä poistettu kaari ja lukkarintuoli.

Kristuksen kuva portaikossa on Kansallismuseon vastalahja sinne otetusta Johannes Kastajan päästä vadilla.

Portaikossa oleva kirkkovaakunan alkuperästä ei ole tietoa.

Suutariverstaan esineistö on pääasiassa Pöytiön Kujanpäästä.

Sepän pajan esineistö on pääasiassa Haaviston (Leinon) pajasta Inkereeltä.

Vanhat ruuhet ovat Saarijärveltä. Ikää ei ole määritelty. Tehty yhdestä puusta (haavasta) kovertamalla. Haapion kehittyneintä muotoa tehty Satakunnassa viime aikoihin asti.

Kivikauden esineet lasivitriinissä ovat Perttelistä löydettyjä (Ali-Arkila). Löytöjä on runsaasti, suurin osa Kansallismuseon varastossa. Kivikauden asuinpaikkoja on useita pitäjän alueella.

Pellonpää

Erotettu Kylänpäästä (Särvä) 1776. Saman suvun (Pellonpää- Peltonen) hallussa vuodesta 1711.

Kustaa Pellonpää (kuva salin seinällä) oli Halikon tuomiokunnan talonpoikaissäädyn edustajana valtiopäivillä 1832.

Ostettu Kotiseutuyhdistykselle Kaarlo Aitamäen toimesta maanviljelijä Pekka Ojarannalta 1960.

Päärakennus tiettävästi 1800- luvun puolivälissä rakennettu. Kunnostettu ja kalustettu pääasiassa vanhoilla Pellonpään kalusteilla ja esineillä.

Luhti 1700- luvulta. Lions Club teki uuden katon.

Punainen aitta Hiidentie itäpuolella vanha talon vilja-aitta. Nyt varastona.

Harmaa aitta tuotu muualta.

Niittylato tuotu Kuivajärveltä Pöytiöltä.

Pikkutupa tehty vaarintuvaksi, nyt varastona ja työtupana.